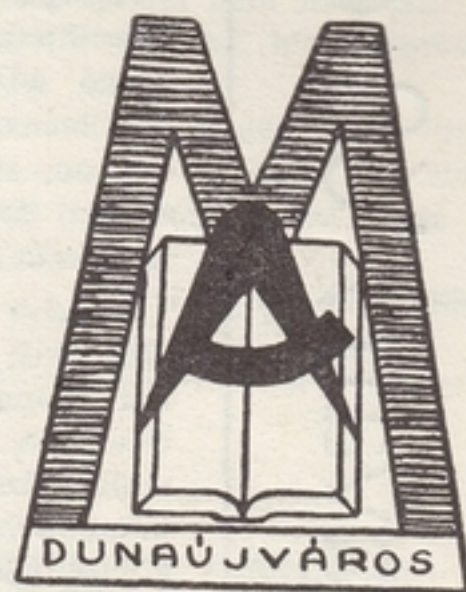

Iskolai

HIRADÓ

DR. MÜNNICH FERENC GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA LAPJA • KÉZIRAT GYANÁNT

Mozgalmi életünk

Iskolánkban az elmúlt tanulmányi félév KISZ-munkáját a Forradalmi Nemzedékek próbarendszer fogta össze. Fő feladata az volt, hogy segítse a KISZ akcióprogram végrehajtását, és lehetőséget, valamint méltó keretet biztosítson a KMP és a KIMSZ megalakulása 50. évfordulója megünneplésének.

A próba egyes részfeladatai döntően a politikai évfordulókról való megemlékezést szolgálták. Az iskolai KISZ-bizottság, hogy támogassa az akcióprogram végrehajtását, némileg kibővítette a próba feladatkörét, összekapcsolta a speciálisan helyi akciókkal, és a végrehajtás ösztönzésére a apszervezetek közti pontversenyt hirdetett. A verseny 1968. december 21-ével zárult. Eredményei ellentmondásosak. A legmagasabb pontszámot elért alapszervezetek közül mindössze egy nyerte el a Forradalmi Nemzedékek címet is. A legjobb apszervezet 443 pontja mellett silány teljesítményre mutat a leggyengébb pontszám: 61. A két adat jól jellemzi a mozgalmi munka színvonalának iskolán belüli ingadozását. Visszás, hogy a megalakult KISZ szervezetekkel rendelkező évfolyamok közül a IV. került az utolsó helyre az átlagos pontszámok alapján.

Hibái és fogyatékoságai ellenére a próba sokat lendített szervezeti életünkön. KISZ-tagságunk jóleső érzéssel tekint vissza a jól sikerült rendezvények sorára: az emblémaversenyre és kiállításra, az őszi mezőgazdasági munkákra, a „nyomolvasó” túrára, a Münnich Ferenc Iskolahét eseményeire, a KMP és a KIMSZ jubileumára. Megjelent és most már 3. számánál tart ifjúsági lapunk, az Iskolai Híradó. Tehát vannak szép eredményeink...

De nem hagyhatjuk szó nélkül hibáinkat. A legnagyobb talán, hogy nem érvényesül szervezeti életünkben a demokratikus centralizmus elve. Amellett, hogy a tagság igényt tart a fontosabb problémák megvitatására, s erre általában sor is ke-

rül, tehát a demokratizmuson ritkán esik csorba. — olyan is megtörténik, hogy az informálás vagy vita a tagság érdektelensége miatt marad el. Baj, hogy KISZ-tagságunk kényelmetlennek érzi a tagsági viszonytal együtjáró kötelezettségeket, vonakodva fogadja el az általa választott vezetők irányítását. Ez a felfogás, amely a demokratizmust elszakítja a vezetés centralizmusától, — fellazítja a mozgalmi munka kereteit. Ezért gyakori jelenség, hogy a vállalt feladatok teljesítése késlekedik, vagy elmarad. Ezért probléma állandóan a KISZ-vezetők túlterheltsége: ők kénytelenek vinni a mozgalmi munka terheit a passzív tagság helyett is. Az elmondottakhoz néhány illusztráció a félév történetéből: akadozott az elsősök patronálása, rendszertelenül folyt a politikai oktatás, zavarok voltak az Iskolahét egyes rendezvényeire való mozgósításnál, sok alapszerv nem hajtotta végre saját akcióprogramját, a tagösszeírás határidőit nem tartották be, stb.

A KISZ KB határozata a tagösszeírással kapcsolatban leszögezi: a KISZ-tagsági viszony nem jelent senki számára különös előnyököt, de a tagság vállalása a jogok mellett a kötelezettségek vállalását is jelenti. Ezért kapott minden KISZ-tagunk lehetőséget arra, hogy „nem” vagy „igen” válaszával eldöntse: résztvesz-e KISZ célkitűzéseink megvalósításában.

Bízunk benne, hogy azok, akik tagsági viszonyukat megújították, tudatosan és felelősséggel tették azt. Reméljük és törekszünk arra, hogy az osztályfőnökök segítségét fokozottan igénybevéve, KISZ-tagságunk egyre nagyobb részét bekapcsoljuk a cselekvő mozgalmi munkába; hiszszük, hogy ha ez sikerül, második félévi tevékenységünk s ezen belül a Tanácsköztársaság próba teljesítése — sikeres lesz.

Barsi Tomaj
tanár

HATÁROZAT A MÜNNICH- PLAKETT ALAPÍTÁSÁRÓL

Az Iskola-bizottság és az iskolai KISZ Bizottság 1968. évi novemberi ülésén határozatot fogadtak el a dr. Münnich Ferenc emlékplakett alapításáról.

A határozat így hangzik:

Az iskola vezetősége és az iskolai KISZ Bizottság a tanulásban, társadalmi munkában, mozgalmi munkában, sportban, az iskolai kulturális életben stb., legkiemelkedőbb teljesítményt elért tanulóknak évente, 1968–69. tanévtől kezdődően dr. Münnich Ferenc emlékplakettet adományoz.

A plakett odaítéléséről a KISZ-szervezetek, a tanári testület, az iskola párt és állami vezetésének javaslatai alapján az iskola dönt. Az Iskolabizottság tanácskozásán véleményezési és szavazati joggal résztvesz az iskolai KISZ Bizottság titkára és szervezőtitkára.

A plakettet azoknak a tanulóknak adományozzák, akik iskolánknak, a dr. Münnich Ferenc Gimnázium és Szakközépiskolának, valamint városunknak, Dunaujvárosnak tevékenységükkel hírnevet és megbecsülést szereztek.

A plakett ünnepélyes átadására mindig a tanévzáró ünnepélyen kerül sor, adományozó oklevél és 500 Ft pénzzutalom kíséretében.

Ösztönözze diákságunkat a plakett elnyeréséért folyó nemes versengés, mind nagyobb eredmények elérésére, a társadalmi élet számos területén.

Legyen a dr. Münnich Ferenc emlékplakett elnyerőit számára emlékeztető Münnich elvtárs életének példája, őrizték kegyelettel, mint iskolájuk legmagasabb fokú elismerésének megtestesítőjét.

Iskolai KISZ Bizottság Igazgatóság
Dunaújváros, 1968. november.

December 21.
szombat este 8 óra.

A Vasmű Kultúrotthonban két buzgó télikabátba bújt leányzó áll az ajtóban, s szorgalmasan árulják a jegyeket.

Beljebb ünnepelőbe bújt diákserreg tolong, a bálteremben kreppszalag-fűzések, lámpionok, hangulatvilágítás és megilletődött szülők, az előcsarnokban vacogó, frissen fésült harmadikosok kacarásznak az osztályfőnök körüli kis csoportokban.

Ez nem is szalagavató lesz, hanem műanyag avató! — hallatszík innen-onnan, amikor kiosztják a felfűzendő kis lapocskákat

— Ojé, itt büfé is van!

— Sőt, még bambi is!!! Mindenesetre biztató... — és hasonló mondatfoszlányokat kapok el.

— Kezdünk! Adják ki a jelszót az osztályfőnökök.

— Ilyen pontosan? A, ez csak valami véletlen lehet! — mordul egy tömör basszus mögöttem.

— Rendezett sorokban bevonulunk a nagyterembe, s szemben állunk a már harci alakzatba rendezett negyedikesekkel, s valahogy — nem tudom ki hogy van vele, — nekem a költöző fecskék jutnak az eszembe amikor repülni készülnek a puha, meleg fészkekből. Hát igen. Ők már készülődnek lassan

No, de komolyra fordítva a szót, akár hogyan is nézem, igazság ide, há'a oda, azt hiszem, az ilyen percekben azért a legtöbb diák elérzékenyül...

Frappáns, rövid kis ünnepség — Barsi tanár úr megnyitója, Kollár Kati keresetlen köszöntője —, utána megrohamozzuk a gyanúsan csillogó szemű végzősöket, s a fényképezőgépek kereszttüzeiben hamarosan ott állnak a felsza'agozott — pardon felműanyagozott — lányok és fiúk.

És újabb meglepetés vár ránk, mert közvetlenül ezután ízelítőt kapunk a Dunai Vasmű néptáncsoportjának műsorából. Ezalatt a „nagyok” felvonu'nak a karzatra, míg

mi kárörömmel lessük, kíváncsi osztálytársainkat hogyan tessékeli el az emeletre vezető lépcsőfeljáró aljából — hiszen már minket előbb elzavarták —, ők már el is pusztították a tiszteletükre rendezett kis lakomát

Abálteremben ezalatt feszült várakozásban telnek a percek. Ismét napirenden az ilvenkor szokásos kérdés: Ki kezdje? Máskor oly bátor, vakmerő fiaink most —

hát igen, fő a szerénység mindenek előtt — az elképzelhető legparányibbra igyekeznek összezsugorodni. Hogy nyilvánvaló zavarukat paráslatolják (amikor éppen nem burkolóznak gögös megközelíthetetlen felsőbbségük tudatában nyelnek egy-egy nagyot.

Csak nem? De, de, jól látom, végre, egy ifjú vérfagy'aló bátorsággal mindenre elszántan odalép egy lányhoz, s felkéri. E kiváló férfiú nemcsak magatartásával mutat példát, ő nem! Ízelítőt is ad Ádám fiainak western — föld legújabb vadhajtsaiból is! Jakója szema'á-való — lila, jajvörös pantallójához hagytorjeafrászatöbbit — zöld inget hord, nyakában holnapadommosásba — fehér düssesszmasni egészsíti harmonikus együttesé Donavannakisilyen van frizuráját. A hatás nem is marad el, szegény ünneplő, sötétbe bújt feszességalléros fiúk pillantásából azt olvasom ki, hogy lassan, de biztosan gutaütést fognak kapni. Bár ami azt illeti, egyik-másik leányzó is kitett magáért... Igaz, szoknyahossz — kérdésben nincsenek különösebb kirívó esetek, intimebb ruhadarabokat — a la Zalatnay — csak nagyritkán látunk elővillanni...

Egy fél óra múlva már javában áll a bál, s a tülekedés teljesen kielégítő. A hangulat? Egy pill'antás a gitáros gyöngyöző homlokára, s minden kétséget kizáróan meggyőződöm, hogy „minden oké”.

A büfében fogynak a szendvicsek, még az alkohol elleni ádáz küzdelem is egyénekre lebontva — meginni a másik elől a bambit, nehogy megártson szegénynek — teljes sikerrel folyik.

Egyeseknek a szénsav következtében már kiújult a hexenszusuk, másoknak csak a cipőjük új, ezért tá-molyognak ki egy kis friss levegőt, vagy pár slukkot szívni.

Közben az idő múlik, érkezett a tombola-húzás ideje. De ni csak, itt ma senki sem akar nyerni? A torta még csak elkel valahogy, de utána

úgy lelohad a harcikedv, hogy szegény Barsi tanár úrnak a végén már valósággal könyörögnie kell, hogy legyen szíves, és nyerje már el valaki a golyóstollgarnitúrát. Ezután már repül az idő. Röpke kis incidens, amelynek — hála néhány atléta termetű srác „tekintélyének” — szerencsére azonnal vége is szakad, még néhány gyors szám, s a zenekar vezetője búcsúzik. Kipirultan, kissé letörtten — máris vége! — no meg persze fáradtan nyomakodunk a ruhatárhoz.

Jól esik a friss, csípős levegő, szépek a zuzmarával lepett fák a ködfüggönyön áttörő holdfényben, s az a gondolat, hogy jövő ilyenkor mi fogunk fönn az emeleten elpusztítani minden elpusztítandót, még azért is kárpótol bennünket, szegény mellőzött harmadikosokat, hogy gyalog kell hazakutyagolni a nem kifejezetten vad melegben. Most még irigyelünk benneteket, de az érettségire gondolva legte'jesebb szolidaritásunkat tolmácsolom:

Luczó Mária
III. g.

SÓHAJ

Letarolt vetések
sárguló erdők
tűzdúlta legelők
bús őszi esők
siratják elhangzó
lépteit
s utána csak
a szél sívít

Keserű a cukor
keserű a méz
szemem sötétet lát
akárhová néz
minden mozog és él
csak én hallgatok.
olvadó hóember
vak szobor vagyok

Vak szobor merengő
rideg kődarab
vak szobor ki bús
ki rab és hallgatag.
vak szobor kit észak
hideg sze'e már
szögesdrótok között
hul'ó lomb takar.

Dukai Mária
IV. c.

valami nem stimmel...

Mikor vége minden órának s a társaság hazafelé indul, nem eggyel történt már meg, hogy végigszaladt a fejében mindaz, amit tanult, megjegyzett, vagy éppen a fejében maradt, és ilyenkor bizony belül teljes a káosz. Apró szemrángatásokkal körítve motyog ajkunk, miközben tekintetünk a semmibe réved. Kezünkben „élettelenül” himbálódzik a táskák, s kócos hajunk alatt „zsong, gong, jajong, búsong” minden. A reformáció elindulása, a búcsúcédu!ák elárverezése és Luther Tihamér tanai magukba foglalják, hogy i. e. az egysejtűek közvetlenül vesznek fel a hemoglobint a fizetéssel együtt, légzésük azonban ugyebár effektíve leginkább globálisan in medias res különbözik azoktól a teletlen kloridoktól és szulfátosztúcionoktól, amelyek az irodalmi egyenletes, parabola vonalú mozgás másodpercenként a felhajtó pálinkával növelik, s amelyekre igaz, az "es egyenlő vénul té plusz hácéel minusz Á—P—Á+m. Na most a történelemből kifolyólagosan vizsgáljuk a Mengyelejev féle szabadesést, akkor a lupas et agnus csakis azért veszekszik a tópartján mert a kikerő nem választja szét őket, és azért, mert az „Ordasok között” felnőtt című farkas élusz-minusz háromszáz évvel ezelőtt megrágalmazta Kálvin Tamást, a magyar irodalom egyik kiemelkedő utópista ne rosszalkodj-szocialista-nincs sehol mi lesz, ha hazamegyek — fizikausát, és focistáját.

De ez az egyenlet nem áll fenn abban a romantikus és realiztikus birkózásban, amely a délután 3-kor kezdődő Komjáti műsorban hipoklórt ad fejlett tőkés országoknak, hogy fertőtlenítsék vele a Köztisztasági és Egészségügyi Intézet összes pajzsmirigy elmeszedésben szenvedő leveleireit.

A Majakovszkij: „Földalatti öre-

gek” című mise-drámája nemcsak a Magyarországgal határos Ugandában, de az egész világon nem aratott semmit

Ebben az esetben két gyökere van a fogamnak, és mivel mind a kettő fáj, ezért kielégíti az egyenletet.

Amikor mindez végigsöpör agyte-kervényeinken, akkor valami olyan halvány, de nagyon halvány érzé-

sünk támad, mintha ebben az egész szövegben valami nem stimmel. Megírtam e szöveget, hitele persze nincs

Akinek sokat ér, annak legyen kincs. Ne másszon tőle senki a bodzafára. S akinek nem inge, az ne vegye magára.

Bödön Ödön
III. x.

Dukai Mária IV. c.

HARCOS IFJÚSÁGUNK

Messze zengő eszterga-sikollyal
Gitár húrral kiáltunk feléd
Te bomló, épülő, forró és hűlő
Ünnepelt és bukott, régi földtekénk
Görnyedt Ural-hátad símogatva
Dalunk Vezuv szívedre kiált
Segíts nekünk, hogy mindig élve
lássuk

Az ősök hitét, utódok mosolvát
Harcos ifjúságunk kezét látod
A háború-faló barrikádon
Minden békét hirdető plakáton
S munkáján, mi fényes áldozat
Ifjúságunk görögtüzét látod
Érzed a messze Dél-Keleten
Ázsia szívében dúló szörnyel
Ifjúságunk harca végtelen?
Nem ismerünk eltipratást Soha
Göggel vágjuk fel borzas fejünk
Kitárt mellel rohanunk a szélnek
Megtagadjuk régi Istenünk.
Tudjuk régen, messze távolodtunk
Faragott bálvány már nem hat ránk
Bennönket már semmi sem marasztal
Fogadj hát magadba új világ.

Mi tele vagyunk büszke öntudattal
Tudjuk, hogy a jövőben mi vár
Bíztat bolygónk-harcos ifjúságunk
Tudja, hogy kezére itt mi vár
Tudja mi vár parázsló szívére
Agyára mi csodákat teremt
Mér földlábára, s gyomrára
Mi emészti az örök végtelent.

Vagyunk azok, kik minden óra
múltán nőnek és teljesednek
Vagyunk, kik előttünk lapulnak
Reszkette, talpnyaló bérencek
Vagyunk azok, kiktől ma várnak
Kiktől holnap már követelnek
Vagyunk azok, kiktől már soká
Nem titkolják kincsüket a vermek.
Vagyunk a lángoló szerelem
Csók, ölelés és önfeledt
Mámoros világ.

Vagyunk a minden. Áttörhetetlen
Élő Béke-barrikád
Ifjúság. Nekünk e szó nem játék
Nem felelőtlen, gitáros jampecek
Kiknek szájában cigarettacsikk lóg
És az utcasarkon ténfereg
Nem vagyunk az üvöltő gombafej
A dobpufogás megszállottai
Ritmusjankók szágrózsás ingében
Cifrálkodó kakadu-fiak

Nem vagyunk, akiknek megítélnek
Nem vagyunk, kinek képzeletében
Élénken él a lármás vadnyugat.
Álmodunk az éjjeli lokálról
Hol hastáncosnők rázzák magukat
Sztriptizt csinálnak buta, szöke
lányok

És azt hiszik, hogy élnek
Nem igaz.
Szakszofon, dob és gitár hangjára
Lekerül róluk a ruha
És nézik őket önfeledt-mohón
Ahogy illegetik magukat.
Álmodunk egy Alfa-Rómeóról?
Álmodunk. De nem vagyunk azok
Kik felébredve egyre tovább úzzuk
A kéken-ködlő álomjátékokat.
Bár meglépünk, ha túl a réten
Bokrok alján vár ránk egy lány
Fény csillan fel égő — sas szemében
Száját adja, csókot kínál.
És csókolunk és ölelünk a
csendben

Lármás életünkben jólesik
Egy-egy hallgató, önfeledt perc.
És hallgatunk, ha szidnak
Vagy kiáltunk és ütünk
Mert nem hagyjuk meggyalázni
ügyünk.

Emell kezét harcos ifjúságunk
És ifjú göggel vetjük fel fejünk
És kitárt mellel rohanunk a szélnek.
„A gitáros, borzas jampecek”
De vállaljuk a jövő feladatát
Mindenki. Az is, ki most még gyerek.
Bár álmodunk még, játszózatunk
néha.

Gitárral kezünkben üvöltve adjuk
Tudtára a világnak gondjainkat
Belső világát
Szíveinknek.
Fekete-fehér a mi szívünk
Bűnös és tiszta. A biblia
megállapítása szerint
De add nekünk a győzelmet,
Add nekünk Mars!
Mert te vagy az Istenünk,
Te vagy a harc!
És harcos az ifjúság,
Harcos, nyugtalan,
De összetartó, bármilyen a nyelve
Ezért boldog
És soha hontalan!

Eme esetet jegyeztem le eszperente nyelven.

fekete eset

Egy nevezetes esten egy teremben esett meg ez eset, melyet nem feledek, s nektek elrebegek.

Beesteledett. S ezen testek — melyeknek fenn e mennyezeten eleve elrendelt szerepe: teremtsenek fekete estnek ellenhelyzetet, melyben nem kell szemem meresztgetnem, de meglegem Kerekest, Keszlert s egyebeket — nem tettek eleget ezen szerepnek, s nem teremtettek ellenhelyzetet. Egyetlen embernek nem tetszett ez (ezt nem kell megneveznem).

S lett erre csendnek elentettje. Egyesek repestek, s kedvvel nevettek ezen. Egy perc, s fejem felett repedezett e mennyezet, s rengett e terem. Egy lelket sem leltem rendes helven, mert egyebeket feledve rendet'enedtek s neveletlenkedtek.

Egyetlen embernek nem tetszett ez (ezt nem kell megneveznem). Egyszerre Keszler fejemre tenyerelt, s Kerekes hetvenes testtel kezemre nehezedett. Egyesek elestek, de felkeltek, s egyesek eszeveszettnek tetszettek.

S e percben... felettem lett fekete ellentettje, egyetlen embernek tetszett ez (ezt nem kell megneveznem).

Ez lenne eme eset. Mely velem megesett.

Eszperente Ede
III. d.

Mit kíván az IHI az 1969. évben...

Az irodalom tanárainknak?

Egy feleltetőgépet, mely mai magyar írók még majbb alkotásaival bünteti a tanulót.

Fizika tanárainknak?

Egy feleltetőgépet, mely érzékelteti a tanulóval a hibás következtetéseit.

Matematika tanárainknak?

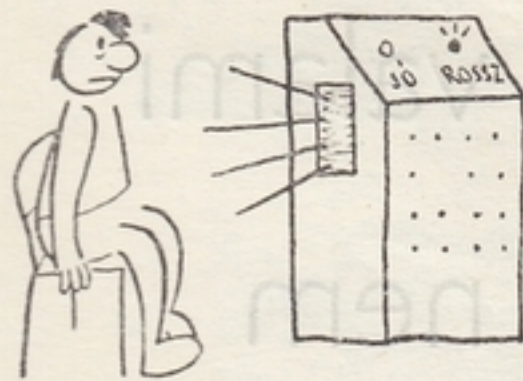
Egy feleltetőgépet, mely tévedések mértékével arányosan növeli a kérdések számát.

Kémia tanárainknak?

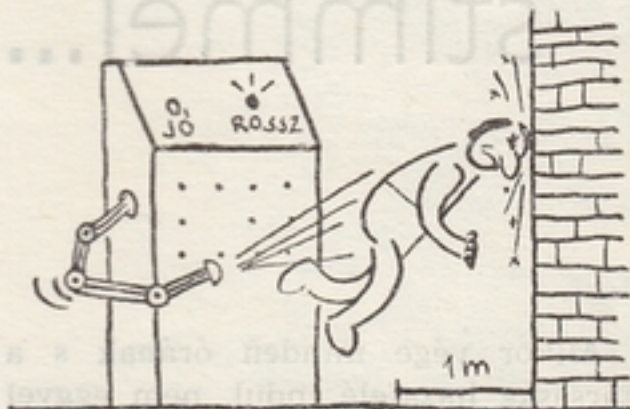
Egy feleltetőgépet, mely jutalmat ad a helyes válaszokért.

Az iskola diákjainak?

Mindezeket, de valamennyi gép hibásodjon meg, s minden feleletet helyesnek értékeljen.

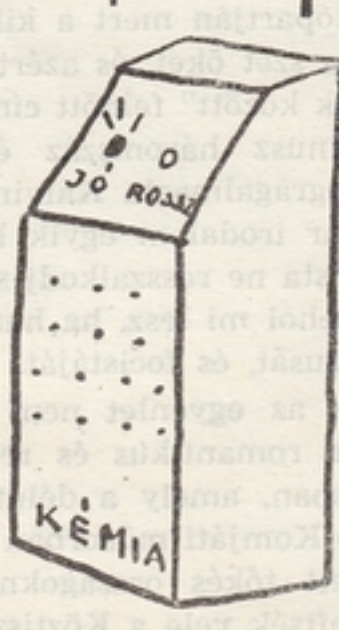
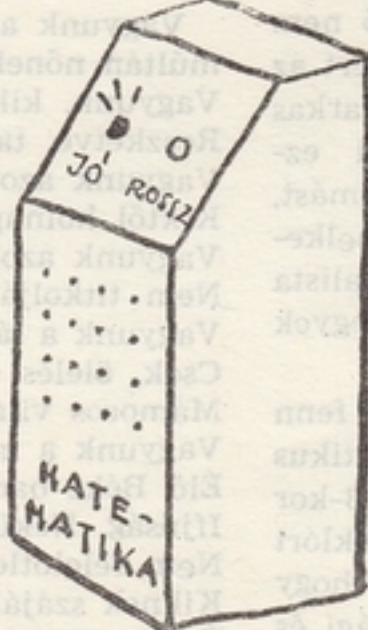
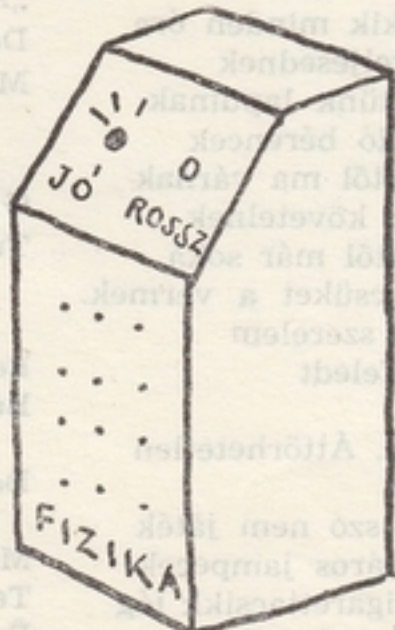
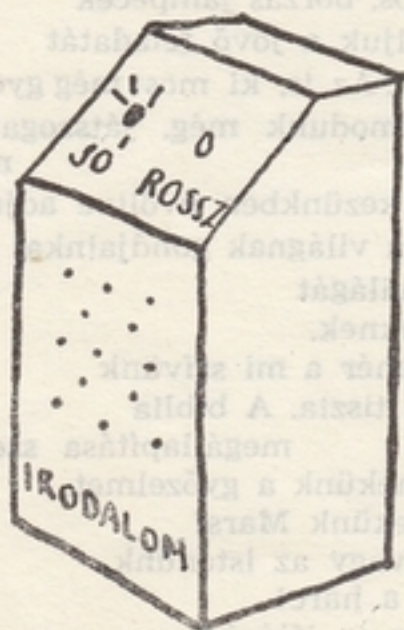
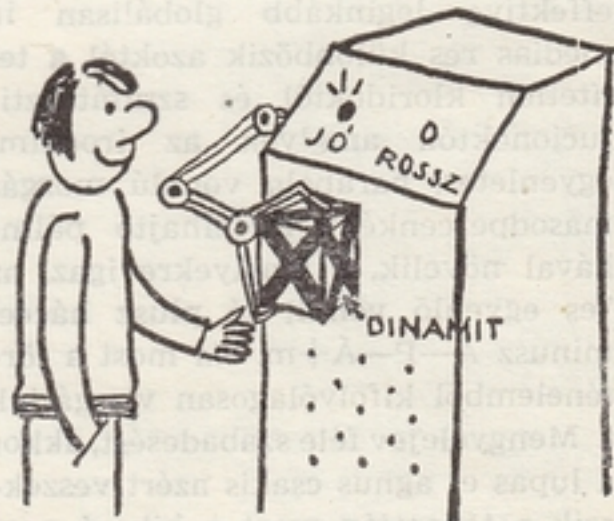
A gép. A koromsötét fény halk csosogással törte át emlékeinek didergő fátylát ..

Kérdés: Mekkora út szükséges a test lefékezéséhez?
A tanuló válasza: 1 m hosszúságú

Kérdés: Mennyi 12^2 ? A tanuló válasza 124. A gép: Tehát további 20 kérdés

Ambrus Imre
IV. a.

Kérdés: Mikor született Ady Endre?
Válasz: *

Kérdés: Mit határo meg az Ohm-törvény?
Válasz: *

Kérdés: Mi a függvénytranszformáció?
Válasz: *

Kérdés: Mi tartja össze az ionokat az elektronokkal?
Válasz: *

A *-gal jelölt helyekre bármi beírható!

APRÓHIRDETÉS

Elcserélném új, modern vonalú, egyesemet, ellenkező tulajdonságokkal rendelkező biológiai egyesre. Ajánlatokat „Azt könnyebben kijavítom” jelígre a hirdetőbe.

Szeptember 1-től július 10-ig a tanároknak ingyenes üdülést szervezünk „Minél iávolabb” jelígre.

Elcserélném belterületi tanári melletti osztályomat külterületi, kevés tanár járta tájakra. „Fegyelmezetlen Frigyes III. c.”

100.— Ft-ot fizetek annak, aki az elveszett ellenőrzőm nyomozását megnehezíti.

Dolgozatírás! Soha nem kell félni. Jól bevált periszkópok, pad a'atti vetítők nagy választékban. Mindenki megtalálja a saját egvénségéhez illő segédeszközt. „Jó jegy garantálva.”

Elcserélném heti két orosz órát ugyancsak heti kettő szakmai vagy biológiai órára. Ajánlatokat „Nem mindenki nyelvudós” jelígre a szerkesztőségbe.

Keresem azt a 185 cm magas, fekete hajú srácot, aki hajlandó táskámat a suligig és hazáig cipelni „Csak 15 kg H 1234567890” je'igére a kiadóba.

Tanulótársat keresek! Csinos, jó megjelenésű, intelligens káros szenvedéltől mentes, lehetőleg kitűnő tanuló, fekete hajú, kék szemű, magas, harmadik, negyedik osztályos fiú személvében. Jól táncolók előnyben. „Igénveim nincsenek” jelige.

A Forradalmi Nemzedékek próba értékelése

A próba feladatainak maradéktalan teljesítéséért a Forradalmi Nemzedékek oklevelét nyerték el a következő alapszervezetek: II. a., II. f., II. h. és a III. f., III. g.

A pontversenyt a II. a osztály nyerte 443 ponttal. Teljesítményükért az iskolai KISZ Bizottság, budapesti kirándulást ad jutalomként.

A második helyen a III. d. harmadikon a III. b osztály végzett, pontszámuk 276; illetve 263.

A legyengébb teljesítményt a III. c osztály érte el 61 ponttal.

Az évfolyamok sorrendje az átlagos pontszámok alapján:

1. II. év
2. III. év
3. IV. év
4. I. év

Dicséret illeti az elsősöket, mivel KISZ-alapszervezetek nélkü' is kivették részüket a vetélkedésből.

Tanulmányi eredmény 1968-69-es tanév első félév

I. évfolyam

Osztály	Átlag
I. a. mat. fiz. tagozat	3,7
I. b. orosz tagozat	3,4
I. c. ált. közg.	3,2
I. d. gépjármű-vill.	2,7
I. e. gyors- és gépíró kg.	2,2
I. f. nyugati nyelv tag.	2,8
I. g. latin nyelv tag.	3,1
I. h. villanyszerelő	2,5
I. i. villanyszerelő	2,5

III. évfolyam

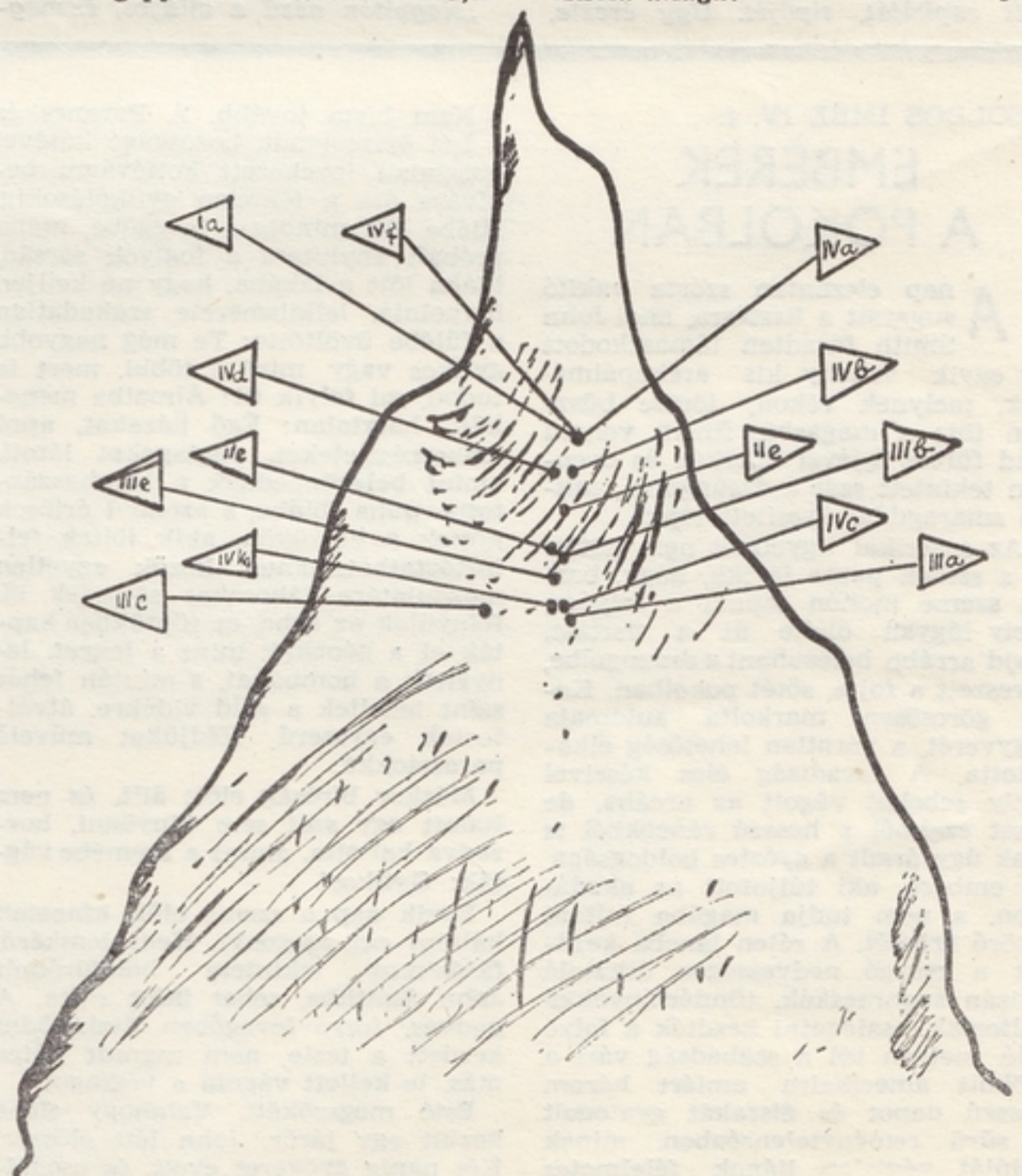
III. a. orosz tagozat	3,1
III. b. álta'ános gimn.	3,4
III. c. gépjármű vill.	3,1
III. d. mat., fiz. tagozat	3,5
III. e. kg. általános	2,7
III. f. gép- és gyorsíró kg.	2,7
III. g. műszerész	2,5

IV. évfolyam

IV. a. általános gimn.	3,7
IV. b. mat., fiz. tagozat	3,6
IV. c. általános gimn.	3,2
IV. d. álta'ános gimn.	3,6
IV. e. általános gimn.	3,3
IV. f. orosz tagozat	3,7
IV. kg. általános kg.	3,2
IV. k. kereskedelmi	2,2
Iskola átlaga:	3

II. évfolyam

II. a. mat. fiz. tagozat	3,4
II. b. általános gimn.	2,8
II. c. villanyszerelő	2,6
II. c. villanyszerelő	2,5
II. e. orosz tagozat	3,5
II. f. általános kg	2,7
II. g. gép- és gyorsíró kg.	2,5
II. h. gépjármű vill.	2,7

Ment az utcán, egykedvűen, némán. Nézte a tovasuhanó autókat, a siető embereket, a kivilágított kirakatokat. Hét óra lehetett. Novemberben már korán sötétedik, köd borul a városra, rásimul a fákra, házakra, emberekre. Szerette ezt az évszakot, de nem úgy, mint a többi. Az elmúlást szomorúan kell szeretni, — mondogatta magának, és néha, ha elnézte az ablakból a kopaszodó fákat, sírni tudott volna.

Ilyenkor eszébe jutott a nyár, a szabadság, a táborozások... és az emlékek nem hagyták nyugton, hiába menekült előlük. Sétálni sem szeretett egyedül. Kellott neki egy támasz, akibe belekarolhatott, akivel csodálhatta az embereket, akinek elmondhatta gondját, baját. Szinte félt, ha nem volt mellette senki, ilyenkor lesütötte a szemét, vagy távolba tekintett. Ezt a szerepet legtöbbször valamelyik barátnője töltötte be, ritkán egy-egy fiú.

Most mégis egyedül bolyongott, és várt valami eseményre, maga se tudta mire. Idegen arcok idegen tekintete, mohó fiúszemek, kék, zöld,

szürke, barna szempárok bámulták. Megnézték kabátját, haját, félrekapott sapkáját, cipőjét. Úgy érezte,

Fekti Erzsébet II. c.

LÁZONGÓ IFJÚSÁG

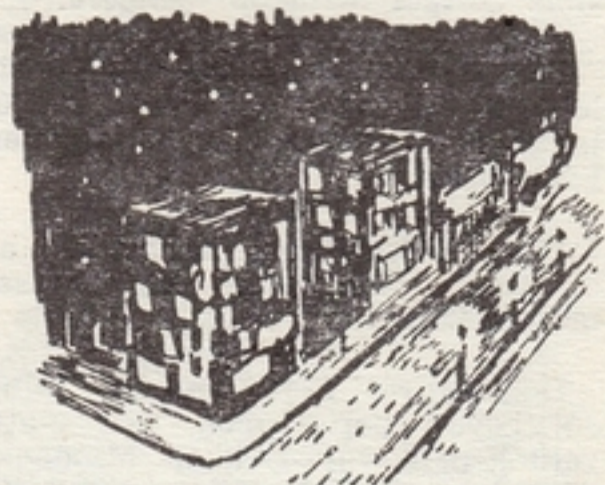
Ő lett a középpont Ő az „ifjúság”. Magában nevetett ezen a gondolaton, de rájött arra a mélyen rejtett igazságra, amit takart. Mégis úgy érezte, tévednek. Az arcát nézik, amely hamis, néma derűt árasztott, és nem kérdezték meg Őt, az emhert. Vad düh fogta el. Szinte káلتani akart, tiltakozni minden igazságtalanság ellen, és ezzel nem saját személyét akarta védeni, hanem bátorságát, gondolatait, véleményét elmondani. De kinek? Akik eddig rá néztek tovasuhanó árnyak voltak, nekik nem merte, mert eltakarta őket a fehérség, és némák maradtak. Némák a végtelenben. Emlékezett egyszer fogadásból két napig nem beszélt. Nevetséges, de talán a legnehezebb megpróbáltatás volt eddigi életében. Szinte örjögött a végén, de mégis kibírta. Senkinek nem vallotta be, milyen nehéz volt, inkább még hősiködvé mondta: akarat-erő kérdése.

Titokban ekkor gyűlölte, hazugsággal vádolta önmagát, mivel csak ő tudta, miért csinálta, miért nem hagyta abba.

„Nagyitón nézd a világot, és meg-

érted miért bűn a bűn, és miért szenvedés a szenvedés” — olvasta valahol.

Sokáig nem értezte ezt a modatot, pedig éjszakákon keresztül gondolkodott rajta. Talán még most sem érti, hisz játékszernek tekinti az életet, és a fiatalágát bátran kínálja a jövőnek. Hirtelen megállt valaki mellette, a barátnője volt.

Sietve újságolta, hogy megnyerte a képzőművészeti pályázatot a „Néma vadság” c. képével, és boldogan gratulált.

Goethe egyik verse jutott az eszébe.

„Akkor rázd föl magadat!
Fiatal vagy. A te
korodnak van még mersze és
küzdeni ereje.”

Úgy érezte megnyugodott, de nem volt boldog, hisz olyan nevetség és a valóság.

ZSOLDOS IMRE IV. f.

EMBEREK A POKOLBAN

A nap elszántan szórta vakító sugarait a tisztásra, ahol John Smith fáradtan támaszkodott az egyik vékony kis arékapálmának, melynek vékony törzse büszkén tört a magasba, finom vonalú zöld fürtös fejével büszkén és dacosan tekintett szét a dzsungelen, millió smaragddal ékesített tájon.

Az amerikai figyelmét nem kötötte a színek pazar játéka, nagy, barna szeme mohón tapadt a folyóra, mely lágyan ölelte át a tisztást, majd arrább belezuhant a dzsungelbe, elveszett a fojtó, sötét pokolban. Keze görcsösen markolta automata fegyverét, a váratlan lehetőség elkábította. A fáradtság éles késeivel mély sebeket vágott az arcába, de most ezekből a hosszú ráncokból is csak úgy áradt a győztes boldogsága, az emberé, aki túljutott az akadályon, s nem tudja magába fojtani kítőző örömét. A réten táncba kezdtek a csurgó nedvességen áthatoló paizán sugaracskák, tündérlányokká változtak, csalogatni kezdték a folyó felé, melyen túl a szabadság várt a szökött amerikaiakra amiért három hosszú napot és éjszakát gyalogolt a sűrű reménytelenségben. minek hálóját vértelen hánok, félelmetes faóriások szőtték.

Nem bírta tovább. A Parancs és a Lét összeolvadt, bozótívágó kesével hasztalan igyekezett kettévágni behívása óta a féktelen gyilkolásig. Hiába lőtt mindig a levegőbe, hiába próbált enyhíteni a foglyok sorsán, hiába lőtt a lábába, hogy ne kelljen harcolnia. lelkiismerete szakadatlan a fülébe üvöltötte: Te még nagyobb gyilkos vagy mint a többi, mert te tudod, mi folyik itt! Álmaiba menekült, hasztalan: Égő házakat, apró emberrészleteket, végtagokat látott, amint belesüppednek a bombaszántotta, puha földbe, s azonnal óriások nőttek a helyükön, akik löttek feltartóztathatatlanul, kezük egyetlen mozdulatára táborokat söpörtek el, felnyúlak az égbe, és röptükben kapták el a gépeket, mint a legyet, lenyelték a bombákat, s miután fehér színt leheltek a zöld vidékre, átváltak egyszerű, földjüket művelő paraszttokká.

Máskor bíróság előtt állt, és nem tudott egy szót sem kinyögni, borzadva hallotta, amint a szemébe vágták: Gyilkos!

Egyik nap a szeme előtt kínoztak halálra egy asszonyt. Kegyelemkérő, fáda' mas tekintete belefúródott John Smithbe, sebet ütött rajta. A nedves, forró levegőben üszkösödni kezdett a teste, nem maradt hátra más, le kellett vágnia a végtagot.

Este megszökött. Valahogy elébe került egy járőr, John lőtt először. Két napig gyökeret evett, és csodálkozva tapasztalta, hogy keze-lába

ugyan ezer helyen vérzik, mégis teljesen meggyógyult.

Egyszerű szakmunkás volt, soha nem olvasott egy könyvet sem, de a segítségre szorultan erejéhez mérten segített. Ilyenkor furcsán összeszorult a szíve — nem tudta miért. Megvonta a vállát, elutasította a köszönő szavakat, nem találta a helyét.

Most is azt a szokatlan zavart észlelte, melynek hullámai átcsaptak testén, de ez most jólesett neki. Néhány percig boldogfáradtan lihegett, majd megrázta a fejét és elindult, hogy megtegye az utolsó lépést.

Ekkor pillantotta meg a partizánt, aki a tisztás másik oldalán állt. Mosolyogni, nevetni kezdett, zsebébe nyúlt, elővette a fehér zsebkendőt, a magasba emelte, és széles mozdulatokkal húzta-vonta a levegőben.

A vietnami azonnal észrevette az amerikaiat, mihelyt kilépett a dzsungelből. Látta, hogy mosolyog és nevet.

Teste tűzforró lett, hatalmas lángok vették körül és látta, amint a házak égni kezdtek, látta anyját, aki segélykérően összeszerzi a kezét, majd golyóktól találva összerogy, látta a lángszórót, amelyet egy másik vigyorgó jenki a szomszédos házra, a szomszédjára irányít, de nem látta a hugát meg a fiát meg a feleségét, csak az iszonyú szürke füstöt, amint kacagva tör a magasba. Ő már az erdőben van, tehetetlenül nézi a romokat, a pusztulást, de nem tud sír-

Vetélkedő 1918 ★ 1919

Szerkesztőségünkbe helyes megfejtést a következő tanulók küldték be:

Nikolényi Ferenc I. g.	3 pont
Nikolényi Gábor I. g.	3 pont
Mikó László III. c.	3 pont
Földi Gyula I. i.	3 pont
Ribli János III. c.	3 pont
Szilveszter János III. c.	3 pont
Újvári Márta III. g.	3 pont
Pathos Anna I. c.	3 pont
Szebenyi Anna I. g.	3 pont
Kecskeméti László III. c.	3 pont
Luczó Mária III. g.	3 pont
Németh Mihály III. c.	3 pont

A vetélkedő kérdéseinek helyes válaszai:

1. Szibériában harcol az orosz forradalomért
2. Hazatér
3. Bebörtönzik

A legutóbbi számunkban megjelent keresztrejtvény megfejtői:

- Tischner Lajos I. i.
Király Katalin IV. ker.
Nikolényi Ferenc I. g.
Deák Béla III. c.
Deák Rózsa II. d.

A helyes megfejtés:

- To'di estéje
Szondi két apródja
V. László

Az új forduló kérdései

Ady Endrének jelentős szerepe volt az 1918—19-es forradalmak előkészítésében, költészete forradalmasította a lelkeket.

Halálának 50. évfordulója alkalmából vele kapcsoltban teszünk fel kérdéseket.

1. „Harcunk a magyar Pokollal van, Mindent erre tettünk, Ennek a kapuit döngetjük, Ezé a harcé lelkünk, testünk. Ez veszünk, vagy győzelmünk: [sorsunk.]”

Mi a vers címe, melyből idéztünk, s Ady melyik verseskönyvében jelent meg?

2. Ady több verset írt a Galilei-kör számára. Nevezzük meg három ilyen költeményt. Kik voltak a „galileisták”.

3. Kiket nevezett Ady jelképesen „A Jövendő fehérei”-nek.

ni. Makacsul néz, mint aki nem akarja elhinni, hogy amit lát, az a valóság, véresre harapja az óklét, s tekintete minduntalan visszatéved az amerikaiakra, aki most már nem is mosolyog, hanem nevet, sőt integet neki.

Elég! — ordítja.

A táj hamuszürkébe öltözött, már nem is ég semmi, nincsen senki, csak az amerikai, aki nevet, barátságosan integet, nincsen egy halott sem, de a fák részegre itták magukat, ideoda dülöngélnek, és most már a föld is a levegő is fekete lesz, csak a másik arca világít benne fehérén, holdogán. Nevet nevet, pedig látja a kezében a fegyvert...

Lám, már újra zöld minden, és nem látom az amerikaiat. De igen, ott fekszik, csak nem találtam el? Most megfizettem neki, amiért nevetett, be akart csapni, hogy aztán leljön mint egy kutyát! Nézd, már itt is van, fekszik, nem mozdul, csorog a vére. De hol van a puskája? Nincs nála semmi fegyver, de hát... Semmi fegyver nincs nála, talán... Nem, biztosan akart valamit, az amerikaiak mindig ölni akarnak — én még nem találkoztam olvannal, aki... De miért nincs nála fegyver? Lehet hogy meg akarta magát adni? Lehet hiszen nincsen nála fegyver, de hát... Mit csináltam? És mi az a kezében? Egy fehér zsebkendő... Ezzel integetett... A puskámat meg a kés arrébb a pálmánál, fá-

radt az arca, elnyúlt a teste, át akart szökni hozzánk... Igen, biztosan át akart szökni hozzánk. A fehér zsebkendő...

A partizán hátratántorodott, megfordult és rohanni, rohanni kezdett. Aztán futása lassult. Megállt. Visszafordult. Odaért az amerikaihoz, akinek üveges tekintete és még mindig mosolygó arca valahogy nem illett egymáshoz. Szánakozva nézte, de fekete szemében nyoma sem volt a szégyennek. Tisztelgett, aztán odament a pálmához, felvette a bozótívágó kést, s lassú mozdulatokkal ásni kezdett.

Amikor a partizán eltűnt a dzsungelben, kitört a vihar. A levegő fényes szemcséi tömeggé sűrűsödtek, súlyuk megnövekedett, majd az egész rázuhant a vidékre. Űvöltő szél csapott le a tájra, éles fogaival beleharapott a tisztásba, pontosan ott, ahol az ember feküdt örök mozdulatlanúságra ítélve, felkapta, s vitte, vitte fel a magasba.

Aztán a zivatar hirtelen elhallgatott, a nap vörös gyermekei újra elepték a földet, s a föld szélesre tárt kapujában sokszínű ruhájába öltözve ott remegett a Jövő. Az amerikai teste atomjaira hasadt szét, vére hatalmas csíkot húzott az azúr területen a narancs leve, az ázsiai ember, és az asztalok zöldje mellé — megbonthatatlanságot alkotva.

A szivárvány büszken hirdette az ember és az élet halhatatlanságát.

Ballada

az első hóról

Pirosodjék seszínű arcod,
tüdőd friss lég tágítsa gyorsan,
zendüljön már vígan a hangod!
Jőjj, lépj a télbe, mindez ott van!
Ne féj, nemcsak az tűz, mi lobban,
láng helyett lesz más hőt-adó!
Csak légy itt — maradsz mára
[hosszan:
itt van az első hó! Hahó!

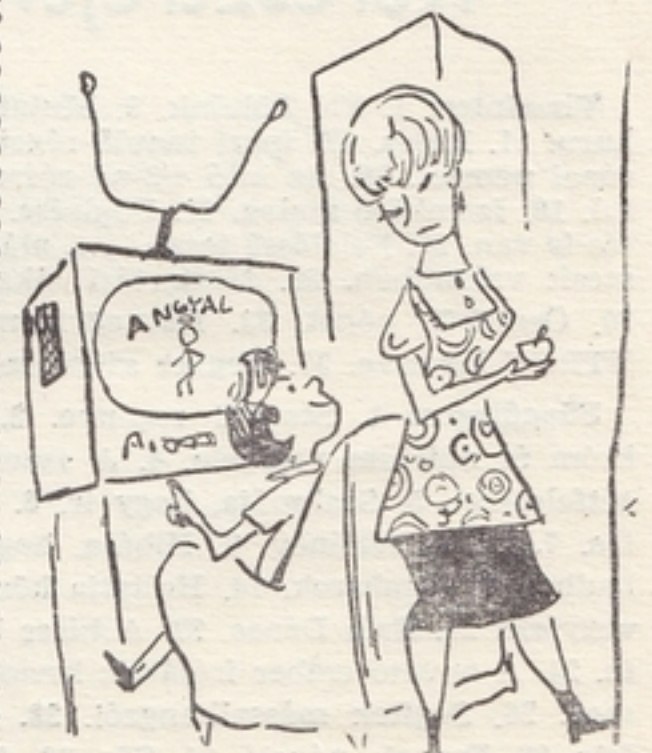
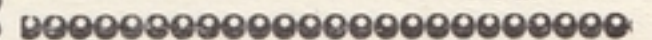
Szaladj, örülj, feledd a bajt most!
Nézz szét és csodáld megkapottan:
milyen, ha a természet a'kot, —
de élvezd is művét, hisz roppan!
Vontassz szánkót, — ne vontatottan!
Puffants golyót — az ám a jó —
társad fején! Szólj mosdatottan:
itt van az első hó! Hahó!

Húzzál a jég-üvegbe karcot!
Járd be bátran — kedved ha
[szottyán —
sítalppal a hegyet s a halmot!
Száguldj, topogj! Ess, ke'j nyugodtan
Alattad puha paplan rogyan.
Csapd, szórd, formáld — el nem haló
vízcseppek fátyollá fagyottan:
itt van az első hó! Hahó!

Ajánlás:

Ha majd e fényes szőnyeg toccsan,
olvassd versem ismét (ha jó),
De most jer a szabadba nyomban,
itt van az első hó! Hahó!

Ambrus Imre
II. a.

— Anyu, ha megcsináltad a leckémet, te is jöhetsz nézni...

„KIMSZ” kupa 1968

A KMP és a KIMSZ megalakulásának 50. évfordulója alkalmából a Városi KISZ Bizottság sportszakosztálya a múlt év szeptemberében bajnokságot hirdetett KIMSZ kupa címen.

Iskolánk röplabda, kézilabda, mezei futás, kispuska lövészet, sakk sportágakkal vett részt a bajnokságon.

Eredmények:

Kézilabda fiú csapatunk városi bajnok lett. Elnyerte a kézilabda bajnokság serlegét.

Röplabdás lányaink elsők, a fiúk pedig másodikok lettek.

Mezei futásban 10 fős leánycsapatunk első (Nagy Lidia I. a. egyéni első helyezése külön figyelemre méltó). 10 fős fiú csapatunk pedig má-

sodik lett. (Egyéni első Kapás István I. i. osztályos tanuló szintén az iskolánk diákja.)

Sakkmeisterrel is büszké'kedhetünk. Tóth László II. h. osztályos tanuló szerezte meg az első helyet.

Timár Ottó tanár urat ugyancsak megjutalmazták, — igaz ugyan nem dohányos ember, de azért valószínűleg örömmel fogadta a cigarettatartó készletet — mert nagy intenzitással segítette elő a kispuskabajnokságok zavartalan lebonyolítását.

i. e.

A világ legrégebbi kalendáriumát, amely az ie. XI. században papiruszból készült, a British Múzeumban őrzik. A kalendárium oszlopokban tünteti fel a napokat vörös színben. Az egyes napok mellett ábrázolt három-figura valószínűleg az időjárást jelzi.

Kézilabda villámtorna

A „Dr. Münnich Ferenc” kézilabda villámtorna eredményei.

Az iskolahét keretén belül megrendezett villámtornára 18 fiú és 17 leány csapat nevezett be. A résztvevők létszáma 280 fő, színvonalas mérkőzések voltak. A küzdelmekben a lányoknál a versenyt a III. f. osztály csapata nyerte, a fiúknál a II. a. csapata.

A győztes III. f. osztály leánycsapat tagjai: Tóth Mária, Tóth Éva,

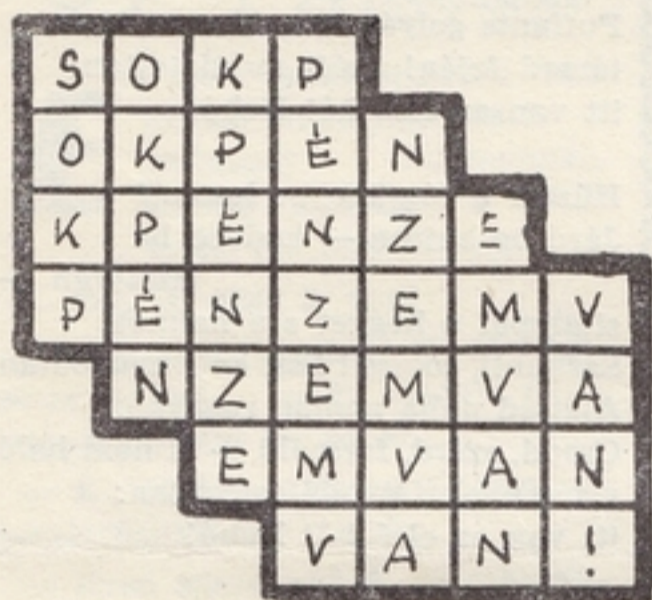
Tóth Anna, Kiss Edit, Polán Zsuzsa, Orbán Erzsébet, Galambos Margit, Csupity Zsófia.

Dícséret illeti az I. c. oszt. leánycsapatát, amely II. lett szoros küzdelemben, és csak az utolsó percekben estek el a győzelemtől

A fiúknál a győztes csapat tagjai: Pásztor Tamás, Takács Lajos, Bednár Mihály, Szeri Attila, Inhoff Tibor, Pátkai József, Mészáros László, Baczó Gyula.

II. helyezett a IV. e. osztály csapata lett.

RÉBUSZ

Hányféle módon lehet elolvasni a rajzban azt a mondatot, hogy „Sok pénzem van?”

Dr. Münnich Ferenc Gimnázium és Szakközépiskola Lapja
Kiadja az intézeti KISZ BIZOTTSÁG
Felelős kiadó: Pifkó József
Felelős szerkesztő: Pokorny István, Kiss Kálmán
Fejér megyei Nyomdaipari Vállalat dunaujvárosi telepe
MTVB Műv. O. Eng. szám: 26 205/69.

A bajnokságot szervezte:

Antal Rózsa III. a
Szekeres István III. b.
Pásztor Tamás II. a.
Gazdag Imre II. c.
Gratulálunk a győzteseknek

Keresztrejtvény

Vízszintes: 1. Élő költőnk. 9. Mutatószó. 10. .... és huru. 11. Italos. 12. Ipari tanuló régen. 15. Nyugat-európai nemzet. 16. Az intő 4/3-ad része. 17. Nem, angolul. 18. Izomkötő szalag. 20. Földrész. 23. Ilyen hegesztés is van. 25. Felelőssé teszi, ... alá helyezik. 27. Rézesít valamiben. 28. Háztartási alkalmazottak régen. 30. Ösztökél, nógat. 33. Két egyforma. 34. KRO. 36. VTRGY keverve. 37. Hegyes szűrő szerszám.

Függőleges: 1. Stendal regénye. 2. Vízsz. 37. 3. A króm és nátrium vegyjele. 4. A számár mondja (ékezetfelesleg). 5. Szakmája, hogy ír. 6. Örömteli felkiáltás. 7. Ritka férfinév. 8. Hibája, hogy ..... 13. Szabadban élő emberek. 14. Hullatja könnyeit. 19. Nikkel vegyjele. 21. Erős Dénes. 22. A híres bűvész illuzionista. 24. A nevető ember írójának keresztnéve (fonetikus). 26. Segítek mássalhangzói. 28. SZRV. 28/a. Zoli fele. 29. Francia névelő. 31. Sör. 32. A segít 5/3-ad része. 35. Arra.

Beküldendő a vízszintes 1., függőleges 1., 24.

